

Pla de Recuperació de la Silene d'Ifac a la Comunitat Valenciana

GENERALITAT
VALENCIANA

CONSELLERIA DE MEDI AMBIENT,
AIGUA, URBANISME I HABITATGE

MONOGRAFIA

“PLA DE RECUPERACIÓ DE LA SILENE D'IFAC A LA COMUNITAT VALENCIANA”

EDITA

Conselleria de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge

COORDINACIÓ TÈCNICA

Gabriel Ballester, Lluís Serra i Vicente Deltoro

FOTOGRAFIES DE LA COBERTA I INTERIOR

Inma Ferrando, Carles Gago, José Juárez, Parc Natural del Montgó i Parc Natural del Penyal d'Ifac

DISSENY I MAQUETACIÓ

Carles Gago

Índex

1 Anàlisi de la situació actual	2
1.1 Distribució geogràfica general	2
1.2 Distribució detallada a la Comunitat Valenciana i estat de les poblacions	2
1.3 Amenaces de les poblacions i del seu hàbitat a la Comunitat Valenciana	4
1.4 Avaluació de les accions de conservació realitzades	7
2 Anàlisi detallada de la variabilitat i viabilitat de totes les poblacions de l'espècie. Recerca activa de nous nuclis poblacionals	8
3 Desenvolupament de línies d'investigació	8
4 Conservació de germoplasma	9
5 Reforç de les poblacions existents i creació de noves poblacions. Establiment d'un programa de producció <i>ex situ</i>	9
6 Educació ambiental i difusió del contingut del Pla de recuperació	10
7 Annex I. Decret 40/2008	11
8 Annex II. Àrees d'aplicació. Cartografia	17

1 Anàlisi de la situació actual

1.1 Distribució geogràfica general

Silene hifacensis és un endemisme diàni-co-pitiúsic, distribuït únicament al nord-est de la província d'Alacant i la costa nord d'Eivissa. A la Comunitat Valenciana es coneix des de la seua descripció en 1883 al penyal d'Ifac. Al nostre territori,

Exemplar silvestre de *Silene hifacensis*

la planta es va creure extingida fins al seu redescobriment en la dècada dels 80.

Com a resultat de la prospecció duta a terme en el període 2005-06, a la Comunitat Valenciana es coneix l'existència de 6 poblacions que, de nord a sud, són:

- 1 Torre del Gerro.
(individus reintroduïts)
- 2 Illot de la Mona.
- 3 Cap d'Or.
- 4 Parc Natural del Penyal d'Ifac
(individus reintroduïts).
- 5 Morro de Toix.
- 6 Illa Mitjana.

1.2 Distribució detallada a la Comunitat Valenciana i estat de les poblacions

1.2.1 *Litoral del Parc Natural del Montgó*

Es disposa de cites històriques per a aquesta localitat, entre les quals destaquen la de Lacaita, en 1884, que arreplega plecs d'herbari de l'espècie al cap de Sant Antoni. Més recentment, en 1917, Gandoger menciona l'espècie a la Serra del Montgó. A les proximitats de la Torre del Gerro, al paratge conegut com la Cova Tallada, se'n va observar 1 exemplar en 1990 i 2 exemplars en 1999, abans de l'incendi que va provocar la seua desaparició. En l'actualitat, a la Torre del Gerro hi ha 16 exemplars reintroduïts a partir de llavors de la població de Cap d'Or.

1.2.2 Illot de la Mona

Es tracta de l'última població descoberta. Hi creixen 4 exemplars adults i productors de llavor.

1.2.3 Cap d'Or

Descoberta en 1987, en aquesta zona es localitzen, almenys, 2 subpoblacions; en la primera s'han comptabilitzat 12 individus, mentre que en la segona s'han censat 38 exemplars. Aquestes xifres la converteixen en la major població de la Comunitat Valenciana.

1.2.4 Parc Natural del Penyal d'Ifac

Es tracta de la localitat on l'espècie es descriu en 1883. Durant la dècada dels 70 es considera extinta, i s'inicia una experiència de repoblació amb llavors procedents de les poblacions eivissen-

ques. Aquesta iniciativa fracassa a causa de la intensa predació d'herbívors. Més recentment, s'han realitzat dues noves introduccions, ambdues amb material de la població de Cap d'Or. Una d'aquestes es realitza en 2000, en repeus, en els quals s'introdueixen 67 plantes. D'aquestes, floreixen diversos exemplars, però cap planta aconsegueix sobreviure, possiblement a causa de l'elevada freqüentació de l'enclavament per gavines. L'altra experiència, realitzada en 1999, i la primera en què s'introdueixen llavors en parets verticals, ha aconseguit establir tres exemplars, que han produït flors i llavors, i unes altres quatre que només presenten roseta foliar.

1.2.5 Morro de Toix

Descoberta en 1991, en aquesta localitat hi ha actualment 4 exemplars.

Vista del Parc Natural del Montgó

1.2.6 Illa Mitjana

Descoberta també en 1994, en 1996 se censa per primera vegada i s'hi localitzen 4 exemplars. Una nova prospecció en 2000 només permet observar-ne 2 exemplars, mentre que en 2002 no se n'observa cap. És probable que aquesta població s'haja extingit.

1.3 Amenaces de les poblacions i del seu hàbitat a la Comunitat Valenciana

Entre els factors que poden haver portat la silene d'Ifac a la situació actual, destaquen els següents:

1.3.1 Destrucció i alteració de l'hàbitat

- Reducció de l'hàbitat

No és probable que la disponibilitat d'hàbitat per a aquesta espècie s'haja reduït històricament. A Morro de Toix, els equipaments turístics es localitzen en la proximitat dels penyals on creix l'espècie. No obstant això, aquests penyals estan inclosos en una microreserva de flora, per la qual cosa no haurien de resultar afectats. En alguns punts del Lloc d'Interés Comunitari Penya-segats de la Marina, les urbanitzacions podrien afectar l'hàbitat de silene d'Ifac.

- Escalada

La presència de vies d'escalada, fins i tot sobre poblacions conegudes de l'espècie (Penyal d'Ifac, Morro de Toix, Cap

d'Or), pot haver provocat l'eliminació d'alguns exemplars durant la instal·lació de les vies. No obstant això, no es disposa d'informació sobre danys a exemplars concrets.

- Instal·lacions de serveis

La instal·lació de conduccions elèctriques, canonades, etc. en parets adequades per a l'espècie pot haver afectat individus de silene d'Ifac. No obstant això, no es coneix cap cas concret en què això haja ocorregut. La població del Cap d'Or està molt pròxima a un cable que proporciona electricitat a la Cova dels

Penya-segats de la Marina

Cendres, per la qual cosa algun exemplar podria haver sigut eliminat durant la instal·lació d'aquest.

- Poblacions d'aus

L'increment de poblacions d'espècies ubiqüistes d'aus marines, en particular de gavina comuna (*Larus cachinnans*), ha provocat que, en alguns enclavaments on la planta es distribuïa originàriament –p. ex. al penyal d'Ifac – hi haja dipòsits d'excrements sobre les estants rocoses dels penya-segats litorals. Aquest excés de matèria orgànica impedeix la reinstal·lació del tàxon, i pot haver contribuït a la seua extinció local en un passat recent. L'increment poblacional de gavina és, en gran manera, conseqüència de l'activitat humana, que provoca un augment de la disponibilitat de recursos, ja siga en forma de residus urbans o com a rebuigs de peix. S'ha observat, a més, que els sòls de baixa pendent a Ifac són usats per les gavines com a descansador. Aquesta freqüentació va provocar danys per trepig als espècimens que es van introduir en aquesta zona en 2000.

- Danys per herbívors

S'han observat atacs de gasteròpodes terrestres a les plantacions reintroduïdes de *Silene hifacensis* en substrats no rocosos de la Marina Alta. És possible que la planta resulte abel·lidora per a lagomorfs o altres vertebrats terrestres.

1.3.2 Introducció d'espècies exòtiques amb capacitat de reproducció asexual

El cultiu d'espècies exòtiques - en concret tàxons capaços de colonitzar repeus o clavills i que es reproduïxen vegetativament i. e. *Kalanchoe* sp. pl., *Aloe* sp. pl. o *Aeonium* sp. pl., *Opuntia* sp. pl. - a jardins pròxims als penyals on creix *Silene hifacensis*, es considera una amenaça greu per a la seua supervivència. Es tracta de plantes que poden competir directament amb l'espècie per l'hàbitat. Aquesta problemàtica ja s'ha observat als voltants de la població del Cap d'Or.

1.3.3 Recol·lecció de l'espècie

Antigament la recol·lecció botànica va comportar un important factor negatiu per a la conservació de l'espècie, fins al punt de provocar la seua extinció al penyal d'Ifac, la seua localitat clàssica. No obstant això, la major sensibilitat conservacionista actual, el fet que la planta cresca actualment en llocs difícilment accessibles i les mesures de protecció i conservació aplicades, han reduït considerablement aquesta amenaça.

1.3.4 Aïllament de poblacions i reduïdes dimensions poblacionals

Les poblacions de silene d'Ifac es troben aïllades, per la qual cosa no és possible que hi haja intercanvi genètic. La distància mínima interpoblacional és de 4 km i

Exemplar florit de silene d'Ifac

la màxima 14, mentre que la mitjana és de 8.6 km. Això comporta que cada població funciona de manera autònoma respecte de les altres i, per tant, posa en relleu la necessitat preservar la individualitat de cadascuna a fi d'assegurar la conservació de la totalitat de la variabilitat genètica. A l'anterior cal afegir la reduïda dimensió de les poblacions de l'espècie, que oscil·len entre 2 i 38 exemplars. És possible que no tots els exemplars siguin reproductors –per ser juve-

nils o senescents– per la qual cosa la grandària poblacional efectiva pot ser fins i tot menor. A causa d'aquestes reduïdes dimensions poblacionals, la viabilitat a mitjà termini de les diferents poblacions és molt baixa.

1.3.5 Particularitats de la biologia de l'espècie

Les llavors de *Silene hifacensis* es dispersen primàriament per un sistema barocor, un mecanisme poc eficaç en mitjans verticals. De manera secundària, potser les formigues desplacen les llavors que s'hagen depositat en clavills en la roca. A les baixes probabilitats de colonització de clavills favorables per a la germinació s'afeg el fet que les poblacions produeixen poques llavors, a causa del baix nombre d'individus de cada població. Per tot això, les poblacions alacantines de *Silene hifacensis* deuen tenir dificultat per a augmentar el nombre d'individus.

1.3.6 Conclusions

Les poblacions ibèriques de *Silene hifacensis* es troben en una situació crítica per diverses raons, entre les quals destaquen els següents.

- 1 El baix nombre d'exemplars de què estan formades les seues poblacions.
- 2 L'elevada vulnerabilitat a processos estocàstics.

3 Les particularitats de la seua biologia reproductiva.

4 El fort aïllament interpoblacional.

Dues de les poblacions naturals conegudes de l'espècie, una d'aquestes històrica –Ifac– i una altra descoberta recentment – Illa Mitjana –, han desaparegut ja. Per tant, és necessària una intervenció urgent i coordinada per a evitar l'extinció de les poblacions ibèriques de l'espècie.

1.4 Avaluació de les accions de conservació realitzades

Amb l'aprovació del projecte LIFE de creació d'una xarxa de microreserves a la Comunitat Valenciana l'any 1993, es va posar en marxa una estratègia de conservació de flora endèmica que ha resultat, entre altres coses, en l'establiment d'una xarxa de microreserves de flora. Aquesta xarxa inclou cinc de les poblacions conegudes de l'espècie com també aquells llocs on la planta va tenir presència (Penyal d'Ifac-vessant nord, Illa Mitjana, Morro de Toix, Cap d'Or i Illot de la Mona). En alguna d'aquestes microreserves (Penyal d'Ifac-vessant nord i Cap d'Or) s'han realitzat introduccions o reforços poblacionals de l'espècie, tant mitjançant plantació d'exemplars joves com mitjançant sembra. Mentre la plantació va resultar infructuosa, la sembra ha donat lloc a una xicoteta població a Ifac. Així mateix, aquest programa de seguiment de l'espècie, iniciat el mateix any, ha per-

més el descobriment d'una nova població, a l'Illot de la Mona, el 2000.

Durant aquest període de temps, s'han finançat i realitzat treballs d'investigació dirigits a millorar el coneixement de la biologia de l'espècie. Algunes de les activitats realitzades han sigut les següents.

1 Investigació sobre la diversitat genètica d'algunes poblacions, amb utilització de diverses tècniques d'anàlisi.

2 Investigació sobre la biologia reproductiva d'algunes poblacions.

3 Treballs de propagació *in vitro*, establiment del protocol de propagació.

4 Establiment del protocol de germinació.

5 Experiències de reintroducció i reforç de poblacions naturals.

6 Programa de sensibilització i educació al Parc Natural del Penyal d'Ifac.

7 Prospeccions de l'àrea de distribució per a estudiar l'evolució de les poblacions naturals i de les introduccions realitzades.

8 Prospeccions de l'àrea de distribució per a detectar i censar noves poblacions.

En conjunt, els resultats obtinguts des de 1993 han permés millorar el coneixement de l'espècie. És necessari recordar

que durant els anys 80 s'acceptava que *Silene hifacensis* s'havia extingit a la Comunitat Valenciana.

2 Anàlisi detallada de la variabilitat i viabilitat de totes les poblacions de l'espècie. Recerca activa de nous nuclis de poblacionals

L'objectiu és determinar amb precisió l'estat de les poblacions conegudes de l'espècie, com també prospectar, amb personal especialitzat, nous enclavaments potencialment adequats per a la silene d'Ifac. Aquesta acció és necessària, ja que només s'ha explorat una fracció de l'hàbitat potencial de l'espècie, tenint en compte com resulta d'inaccessible. Per tant, és possible que hi haja nuclis poblacionals no coneguts als qual hagen de fer-se extensives les mesures de conservació proposades.

3 Desenvolupament de línies d'investigació

La investigació científica ha de proveir els coneixements necessaris per a totes les actuacions de maneig de l'espècie, per la qual cosa ha de ser un motor fonamental d'aquest pla de recuperació. Es considera prioritari realitzar treballs sobre:

1 *Dinàmica poblacional de l'espècie.* És necessari realitzar un seguiment de les poblacions de la silene d'Ifac per a conèixer la seua dinàmica poblacional. Aquest seguiment ha d'efectuar-se per a

cada població i per a tots els individus de cada població.

2 *Biologia reproductiva de l'espècie.* És necessari dilucidar els aspectes més rellevants de la seua biologia reproductiva. No es disposa d'informació sobre el seu mecanisme de pol·linització, els seus pol·linitzadors en el medi natural o la seua capacitat d'autogàmia.

3 *Variabilitat genètica de l'espècie.* És necessari aconseguir una idea més precisa de la variabilitat genètica intrapoblacional i interpoblacional de l'espècie, tenint en compte la possible existència de

Silene d'Ifac dins del programa de producció ex situ a les instal·lacions del CIEF

diferències genòmiques entre les poblacions alacantines. L'aïllament reproductiu dels nuclis poblacionals alacantins pot haver promogut aquesta diferenciació.

4 *Requeriments ecològics de l'espècie.* És necessari establir amb claredat els requeriments ecològics de la silene d'Ifac, per les implicacions sobre la disponibilitat d'hàbitat per a l'espècie que això implicaria. Hi ha dubtes raonables sobre el caràcter estrictament rupícola d'aquesta espècie o de si es tracta d'una espècie relegada a aquest hàbitat.

4 Conservació de germoplasma

És necessari arreplegar i conservar llavors de cadascuna de les poblacions per a poder fer front a una eventual extinció. Ha de conservar-se la totalitat de la variabilitat genètica de les poblacions alacantines.

5 Reforç de les poblacions existents i creació de noves poblacions. Establiment d'un programa de producció *ex situ*

El reduït nombre d'exemplars de les poblacions alacantines de *Silene hifacensis*, unit al medi rupícola on la planta viu, implica una capacitat de reclutament molt baixa. Només es coneixen dos episodis de reclutament de nous exemplars: un exemplar a la població creada a Ifac i quatre a Morro de Toix. Per tant, és necessari reforçar les poblacions conegudes, mitjançant la introducció de llavors de les pròpies

poblacions. A més, s'han de crear nous nuclis poblacionals a les zones delimitades com a àrees de recuperació, a partir de material procedent de les poblacions més pròximes.

Els criteris orientadors per a les reintroduccions seran els següents:

1 Han de restringir-se a l'hàbitat potencial o històricament documentat de l'espècie.

2 Han de limitar-se a llocs que complisquen els requeriments de l'espècie, on el seu potencial de dispersió es considere acceptable.

3 Quan es tracte de reforços de poblacions existents, el material reintroduït haurà de procedir del nombre més gran de peus de l'espècie existents en cada població.

Lots de llavors de silene d'Ifac al Banc de Llavors Forestals de la Comunitat Valenciana

4 Han de dur-se a terme amb un quadre experimental suficient, que permeta depurar les tècniques i protocols aplicats, com també les causes del seu èxit o fracàs. Per a l'obtenció de propàguls suficients per aconseguir l'objectiu anterior es considera necessari establir línies de producció *ex situ* de cadascuna de les poblacions de silene de mode individualitzat, per assegurar el manteniment de la variabilitat genètica i la producció de llavor. Els propàguls produïts *ex situ* seran els utilitzats en els reforços o en la creació de nous nuclis poblacionals. Aquestes actuacions es van dur a terme en el Centre per a la Investigació i Experimentació Forestal de la Generalitat, sense minva de què puguin executar-se a través de centres d'investigació col·laboradors.

6 Educació ambiental i difusió del contingut del Pla de recuperació

Hauran de realitzar-se tant campanyes genèriques dirigides a la població en general, com altres específiques destinades a tractar aspectes concrets del pla, i dirigides als sectors més relacionats amb la silene d'lfac, especialment als agents de l'autoritat encarregats de la vigilància del seu compliment i als afectats per les mesures previstes en aquest decret.

Ha de donar-se prioritat a la vigilància del compliment de la normativa vigent, que prohibeix la recol·lecció, mort, comerç i qualsevol activitat que pugui afectar negativament l'espècie. Així mateix, la recol·

Exemplars de silene d'lfac a la rocalla didàctica del CIEF

lecció i manipulació amb fins científics ha d'estar sotmesa a vigilància i supervisió, i dirigida únicament a la seua conservació. Per aconseguir l'objectiu d'aquest apartat s'haurà de:

- 1) Potenciar la difusió de les mesures de protecció de l'hàbitat contingudes en el pla de recuperació i vetlar per la vigilància del seu compliment.
- 2) Promoure la modificació de pràctiques perjudicials per a l'espècie.
- 3) Supervisar les actuacions dels organismes públics que puguin alterar l'hàbitat de la silene d'lfac, a través del compliment de la normativa d'impacte ambiental corresponent.

7 Annex I. Decret 40/2008

DECRET 40/2008, de 4 d'abril, del Consell, pel qual s'aprova el Pla de Recuperació de la *Silene d'Ifac* a la Comunitat Valenciana. [2008/4166]

La silene d'Ifac (*Silene hifacensis*) és una planta fanerògama, de la família de les cariofil·làcies, exclusiva dels penya-segats litorals del nord d'Eivissa i del nord de la província d'Alacant. En aquest últim lloc es coneixen poblacions discretes als termes municipals de Benidorm, el Poble Nou de Benitatxell, Calp, Dénia, Teulada i Xàbia. Les poblacions d'aquesta espècie es troben en l'actualitat molt fragmentades, la qual cosa, unit al baix nombre d'exemplars conegut, situa la silene d'Ifac a la vora de l'extinció. A aquests factors cal afegir la reducció constatada, per causes encara poc conegudes, del nombre de poblacions valencianes i de la seua àrea de distribució.

La situació crítica de *Silene hifacensis* ha motivat la seua classificació com "en perill" per la Unió Internacional per a la Conservació de la Naturalesa (UICN), i la seua inclusió en l'annex I del Conveni de Berna, relatiu a la conservació de la vida silvestre i el medi natural a Europa. A més, també es troba inclosa en els annexos II i IV de la Directiva 92/43/CEE, del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestre, la qual cosa obliga els estats membres a establir mesures especials de conservació del seu

hàbitat i a incloure les seues poblacions més importants en la Xarxa Natura 2000.

Quant a la legislació nacional, la *Silene hifacensis* està inclosa en el Catàleg nacional d'espècies amenaçades (Reial decret 439/1990, de 30 de març, Ordre MAM/2734/2002, de 21 d'octubre) sota la categoria "en perill d'extinció". D'acord amb la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat, la inclusió d'una espècie en aquesta categoria comporta l'adopció d'un pla de recuperació que incloga les mesures necessàries per al compliment dels objectius buscats i, si és el cas, la designació d'àrees crítiques. De l'anterior es dedueix que la conservació de *Silene hifacensis* comporta una especial responsabilitat per a la Comunitat Valenciana, tenint en compte la important proporció de la població total i de la seua àrea de distribució, localitzades a l'esmentat territori. Per tot això, a proposta del conseller de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge, conforme amb el Consell Jurídic Consultiu de la Comunitat Valenciana i amb la deliberació prèvia del Consell, en la reunió del dia 4 d'abril de 2008,

DECRETE

Article 1

Objecte

1. L'objecte d'aquest decret és definir un pla de recuperació per a la silene d'Ifac que continga un règim especial de protecció per a l'espècie i el seu hàbitat, i orde-

ne les accions necessàries per a mantenir les poblacions en un estat de conservació favorable, de manera que s'assegure la seua presència futura en el medi, dins de la seua àrea de distribució original. Tot això en compliment del que disposa l'article 56.1.a) de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, i de l'article 6, base 2n de la Directiva 92/43/ CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i la flora silvestre.

2. Correspon a la conselleria competent en matèria de protecció de la flora silvestre, assegurar el compliment d'aquest pla a la Comunitat Valenciana.

Article 2

Àmbit

Aquest decret s'aplicarà a tot el territori de la Comunitat Valenciana pel que fa a la protecció dels exemplars de l'espècie, i a les zones definides en l'article 3 pel que fa a la protecció del seu hàbitat.

Article 3

Àrees d'aplicació

Les mesures de protecció i regeneració de l'hàbitat previstes en aquest pla s'aplicaran a les àrees de conservació i recuperació descrites més avall i representades gràficament en l'annex I.

I. Àrees de conservació

Són àrees de conservació els espais que

alberguen poblacions de l'espècie. De nord a sud, aquestes són les següents:

1. Illot de la Mona; amb la delimitació de la microreserva de flora del mateix nom (Ordre de 13 de juny de 2001, DOCV, de 7 d'agost de 2001).
2. Cap d'Or; amb la delimitació de la microreserva de flora del mateix nom (Ordre de 13 de novembre de 2002, DOCV de 2 de desembre de 2002).
3. Parc Natural del Penyal d'Illa; amb la delimitació del parc natural, segons el Decret 1/1987, de 19 de gener, del Consell. DOCV de 28 de gener de 1987.
4. Morro de Toix; amb la delimitació de la microreserva de flora del mateix nom (Ordre de 13 de juny de 2001, DOCV de 7 d'agost de 2001).
5. Illa Mitjana; amb la delimitació de la microreserva de flora del mateix nom (Ordre de 6 de novembre de 2000, DOCV de 30 de gener de 2001).

II. Àrees de recuperació

Són àrees de recuperació els espais localitzats dins de l'àmbit de distribució original de l'espècie, potencialment adequats, per les seues característiques físiques i geològiques, als requeriments de *Silene hifacensis*. A més de les àrees de conservació, les àrees de recuperació seran les següents:

- a) Litoral del Parc Natural del Montgó; segons la delimitació esta-

blida gràficament en la figura del mateix nom de l'annex I.

b) *Litoral del lloc d'interès comunitari Penya-segats de la Marina*; segons la delimitació establida gràficament en la figura del mateix nom de l'annex I.

c) *Litoral del Parc Natural de la Serra Gelada*; segons la delimitació establida gràficament en la figura del mateix nom de l'annex I.

Article 4

Règim de protecció de les àrees d'aplicació

1. Excepte en els casos en què s'autoritze expressament, en les àrees de conservació, es prohibeix qualsevol actuació que pugui afectar l'hàbitat o l'espècie i, en particular, les següents:

- Plantació de qualsevol espècie vegetal autòctona o exòtica en el medi rupícola.
- Obres o excavacions que afecten el medi rocós, incloses les arqueològiques, el condicionament de cavitats per a la visita pública o la protecció de penya-segats.
- Abocament o depòsit de qualsevol material contaminant, pintures, quitrans, ciments o materials impermeabilitzants, siga quin siga el seu origen.
- Escalada fora de les vies preestablides i específicament autoritzades.
- Establiment de noves rutes de viants, vies d'escalada o senyalització no autoritzades diferents de les existents.

2. Qualsevol actuació que, per la seua ubicació o característiques, pugui afectar les àrees d'aplicació, haurà d'obtenir autorització de la direcció general competent en matèria de protecció de la flora silvestre.

3. Els terrenys inclosos en les àrees de recuperació en què, per raó dels treballs de conservació, s'establisca una població permanent de *Silene hifacensis*, seran declarats àrees de conservació de l'espècie mitjançant una ordre de la conselleria competent en matèria de protecció de la flora silvestre. Automàticament, gaudiran del règim de protecció reservat a aquestes últimes.

Article 5

Règim de protecció dels exemplars

1. D'acord amb el que preveu l'article 54 de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat, queda prohibida la recol·lecció, la tallejada, la mutilació, l'arrancada o la destrucció intencionada de *Silene hifacensis*, com també la seua possessió, venda, comerç o intercanvi, oferta amb fins de venda o intercanvi, importació o exportació d'exemplars, propàguls o restes d'aquesta espècie, excepte el que preveuen els apartats següents d'aquest article.

2. Podrà autoritzar-se la tinença d'exemplars de *Silene hifacensis* amb fins educatius, d'investigació i de conservació. Aquesta autorització exclou expressa-

ment la cessió a tercers i la plantació al medi natural.

3. La tinença amb fins educatius s'autoritzarà, únicament, per a exemplars produïts per la conselleria competent en matèria de protecció de la flora silvestre o per tercers autoritzats, després de la presentació prèvia d'una memòria educativa.

4. La recol·lecció d'exemplars silvestres únicament es podrà realitzar, de manera excepcional i amb l'autorització prèvia, amb fins d'investigació o conservació de l'espècie, només quan la primera estiga orientada directament a la segona. La realització d'altres activitats investigadores es realitzarà, únicament, a partir d'exemplars produïts per la conselleria competent en matèria de protecció de la flora silvestre o per tercers autoritzats.

Article 6

Mesures de restauració de poblacions

La Generalitat, o tercers autoritzats, duran a terme actuacions per a crear noves poblacions o reforçar les existents. Per a aconseguir aquest objectiu, la Generalitat produirà o n'autoritzarà la producció a tercers, exemplars de silene d'lfac en instal·lacions adequades.

Article 7

Programa d'actuació

1. Aquest pla de recuperació s'haurà de desenvolupar mitjançant programes d'actuació que, per períodes de vigència no

superiors a cinc anys, concretaran les accions de conservació que siga necessari desenvolupar i els mitjans necessaris per a la seua consecució.

2. Per a afavorir la concertació de les actuacions, i amb vista a obtenir resultats coherents, les accions de conservació proposades en el marc dels programes d'actuació s'aplicaran a totes les poblacions de l'espècie, des de la seua entrada en vigor fins que s'hagen complert els seus objectius.

3. En funció dels resultats obtinguts i de la possible aparició de noves dades o amenaces no previstes inicialment, les accions i els objectius previstos en el programa d'actuació podran ser revisats. Aquestes modificacions tindran el mateix valor i importància que les accions previstes en el primer programa d'actuació, que s'adjunta en l'annex II.

4. Per al desenvolupament de les accions de conservació, que podran incloure la compra de terrenys, la Generalitat habilitarà els mitjans necessaris, d'acord amb les disponibilitats pressupostàries existents, i establirà vies de col·laboració amb altres entitats públiques i privades que puguin tenir interès en la conservació d'aquesta espècie.

5. El contingut dels programes d'actuació haurà de consistir, almenys, en:

- a) Avaluació de la situació de l'espècie i de l'eficàcia de les accions de conser-

vació precedents.

b) Anàlisi detallada de la variabilitat i viabilitat de totes les poblacions de l'espècie. Recerca activa de nous nuclis poblacionals.

c) Desenvolupament de línies d'investigació.

d) Conservació de germoplasma a mitjà i llarg termini de les poblacions valencianes.

e) Reforç de les poblacions existents i creació de noves poblacions. Establiment d'un programa de producció *ex situ*, a partir d'exemplars de totes les poblacions.

f) Creació de noves àrees de reserva dins de l'àrea de distribució de l'espècie.

g) Divulgació del contingut del pla a la població.

Article 8

Avaluació dels programes d'actuació

L'avaluació de l'eficàcia dels programes d'actuació es realitzarà a través dels indicadors següents:

- En el cas de les poblacions naturals, dades quantitatives que permeten avaluar la seua viabilitat. En el cas de poblacions reintroduïdes, dades que permeten assegurar la seua aclimatació i viabilitat sense necessitat noves reintroduccions.

- Exemplars produïts i mantinguts en instal·lacions de cultiu i nombre d'exemplars reintroduïts.

- Nombre de convenis i acords establits, que avaluen el grau d'adhesió

d'entitats públiques i privades al pla.

- Nombre de publicacions científiques sobre aspectes relacionats amb la conservació i l'ecologia de l'espècie.

- Aparició de notícies en mitjans de comunicació.

- Nombre de cursos, reunions i activitats de comunicació, educació i participació organitzats.

- Inversions i despesa anual.

Article 9

Elaboració, aprovació i execució del programa d'actuació

1. Els successius programes d'actuació seran elaborats per la direcció general competent en matèria de protecció de la flora silvestre, i aprovats per resolució del conseller competent en matèria de protecció de la flora silvestre.

2. Per a coordinar la seua execució, la direcció general competent en matèria de protecció de la flora silvestre haurà de designar un tècnic responsable, el qual en farà el seguiment.

Article 10

Mecanismes de participació

La Generalitat facilitarà la participació d'entitats públiques i privades en l'execució del programa d'actuació per a aquesta espècie i promourà l'establiment de convenis o acords, amb ajuntaments, propietaris de terrenys i administracions amb competències substantives.

Article 11

Autoritzacions i excepcions

1. Les autoritzacions a què es refereixen els articles 4, 5 i 6 corresponen a la direcció general competent en matèria de protecció de la flora silvestre. S'hauran d'emetre en el termini màxim de dos mesos des de la data de recepció de la sol·licitud.

2. Per a les àrees d'aplicació incloses en espais naturals protegits o llocs de la Xarxa Natura 2000, l'autorització a què es refereix l'article 4.2 haurà de tenir l'informe previ favorable emés per l'òrgan responsable de la gestió de l'espai o l'autoritat ambiental de la Generalitat.

3. Les autoritzacions excepcionals previstes en l'article 58 de la Llei 42/2007, de 13 desembre, del patrimoni natural i de la biodiversitat corresponen a la direcció general competent en matèria de protecció de la flora silvestre.

Article 12

Règim sancionador

Les infraccions al que disposa aquest decret seran sancionades d'acord amb el que disposa el títol VI de la Llei 42/2007, de 13 de desembre, del Patrimoni Natural i de la Biodiversitat.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Única

En aquelles àrees d'aplicació dins d'espais naturals protegits amb un pla d'ordenació dels recursos naturals o un pla rector d'ús i gestió en vigor, les disposicions d'aquest decret tindran, en tot cas, caràcter supletori.

Si l'espai protegit no disposa de normativa aprovada, o es troba en procés d'elaboració, haurà d'incorporar les disposicions d'aquest decret.

DISPOSICIONS FINALS

Primera

Es faculta el conseller competent en matèria de protecció de la flora silvestre per a dictar les disposicions necessàries per al desenvolupament i l'aplicació d'aquest decret.

Segona

Aquest decret entrarà en vigor l'endemà de la seua publicació en el Diari Oficial de la Comunitat Valenciana.

València, 4 d'abril de 2008.

El president de la Generalitat,

FRANCISCO CAMPS ORTIZ.

El conseller de Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge,

JOSÉ RAMÓN GARCÍA ANTÓN.

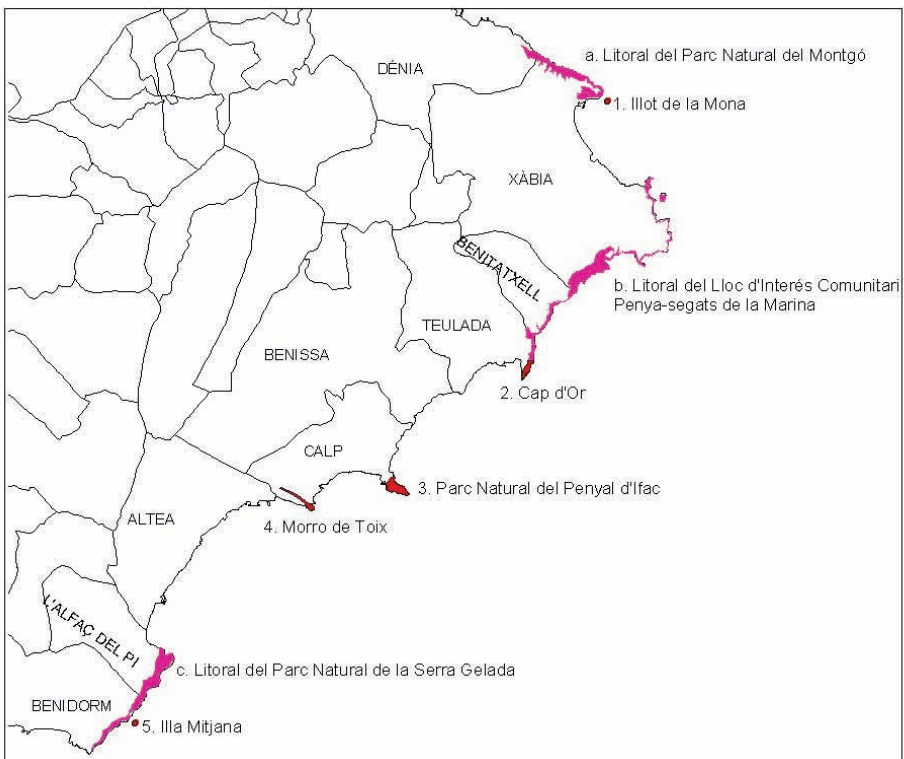
8 Annex II. Àrees d'aplicació. Cartografia

1 Àrees de conservació

- 1 Illot de la Mona.
- 2 Cap d'Or.
- 3 Parc Natural del Penyal d'Ifac.
- 4 Morro de Toix.
- 5 Illa Mitjana.

2 Àrees de recuperació

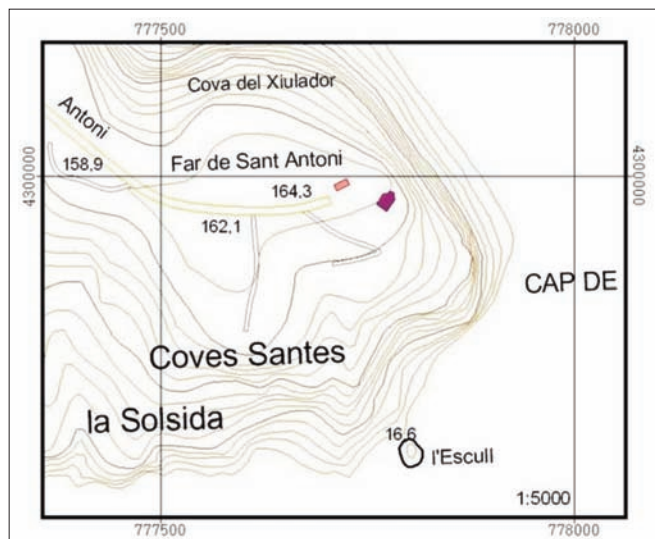
- a Litoral del Parc Natural del Montgó.
- b Litoral del Lloc d'Interés Comunitari Penya-segats de la Marina.
- c Litoral del Parc Natural de la Serra Gelada.

Àrees de conservació

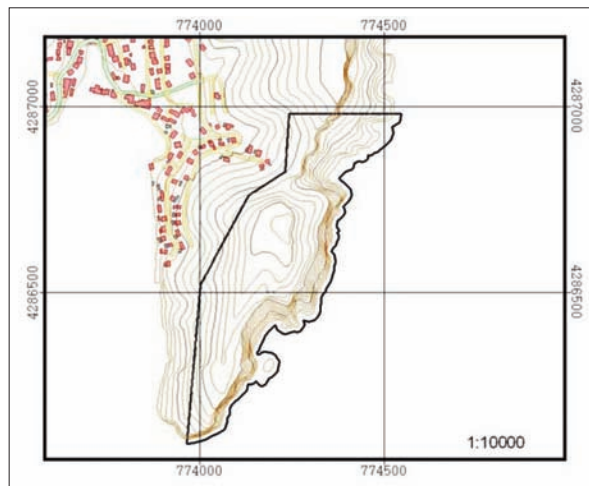
Illot de la Mona

☐ Límit de la microreserva de flora

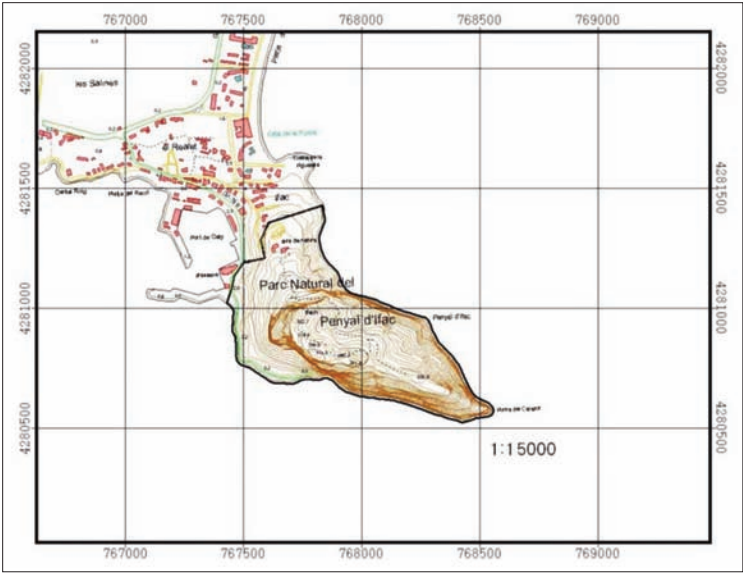
Cap d'Or

☐ Límit de la microreserva de flora

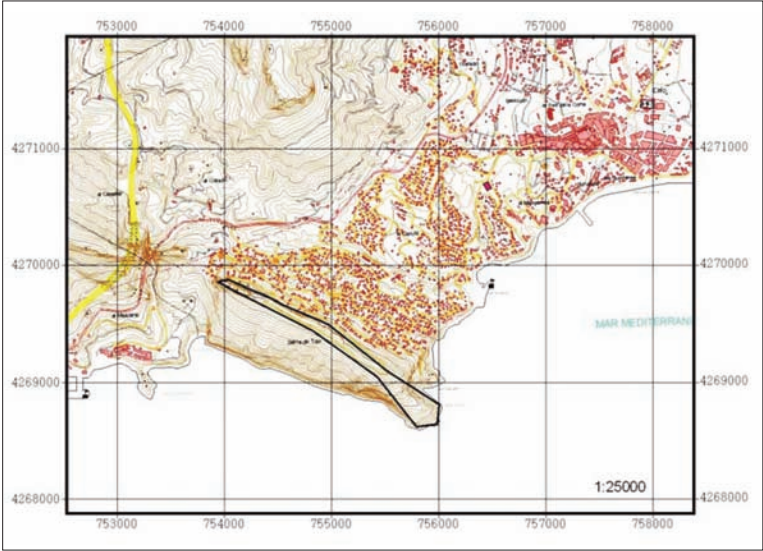
Parc Natural del Penayl d'Ifac

☐ Límit de l'àrea de conservació

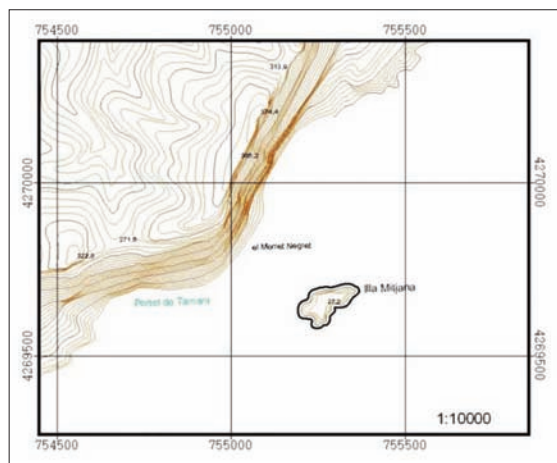
Morro de Toix

☐ Límit de la microreserva de flora

Illa Mitjana

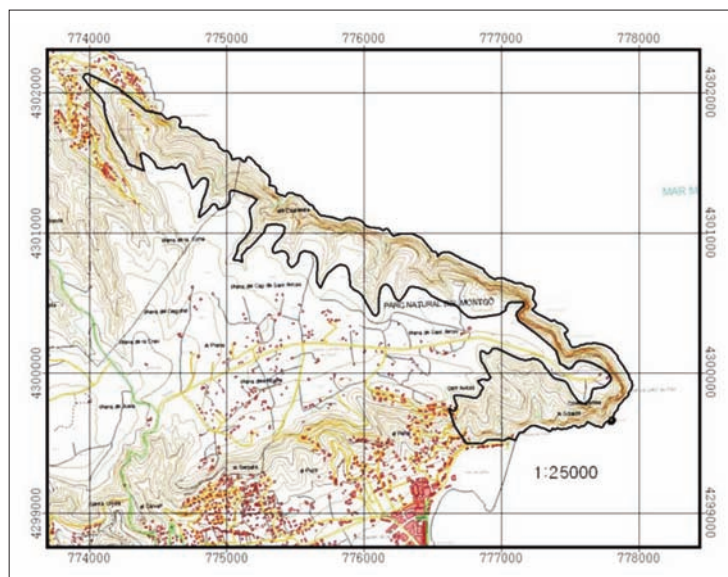
□ Límit de la microreserva de flora

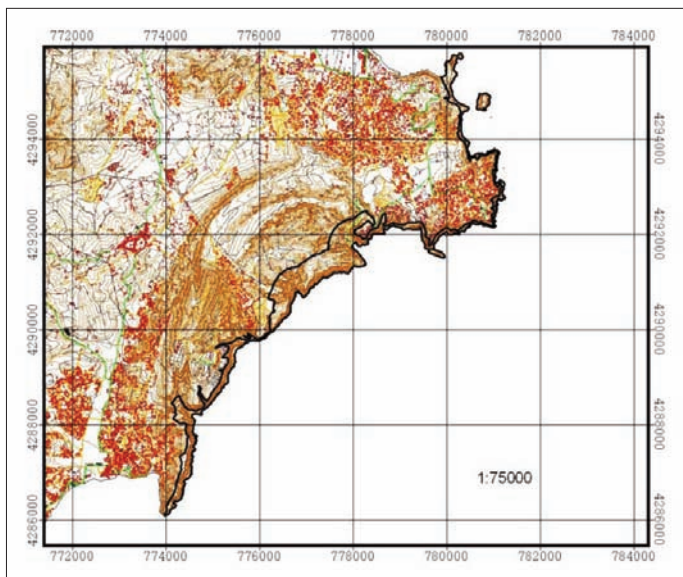
Àrees de recuperació

Litoral del P.N. del Montgó

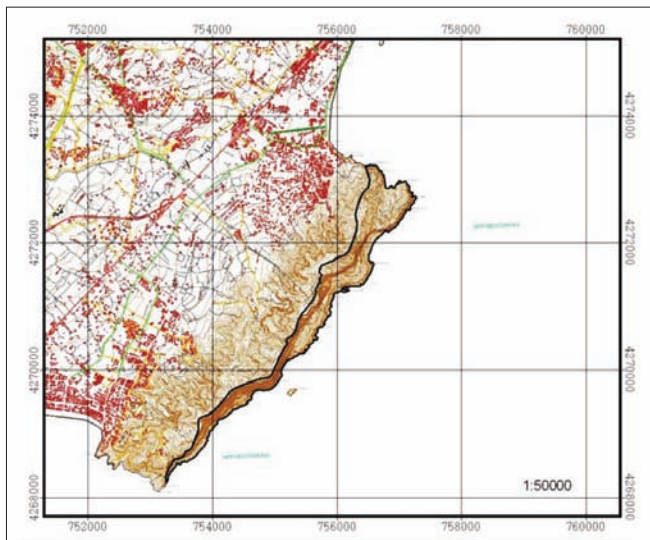
□ Límit de l'àrea de recuperació

Litoral del LIC Peña-segats de la Marina ☐ Límit de l'àrea de recuperació

Litoral del P.N. de la Serra gelada ☐ Límit de l'àrea de recuperació

Publicacions de la Conselleria de
Medi Ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge

